

Żałoba

Polska nasza smutna cała

Wielkich Ludzi śmierć zabrała.

Serca wszystkie ból przebija

każda chwila z trudem mija.

Oczy pełne łez goryczy,

dusza mocno zaraz krzyczy.

I do Boga skargę wnosi

o sens zdarzeń bardzo prosi.

**Niebo jednak w ciszy tonie**

**otworzyło swoje błonie.**

**Kwiecień zakwitł ciemnym kwiatem**

**żał zawładnął całym światem.**

**Chmury cienie swe rzucają**

**tu żaloby znaki dają.**

**Biel z czerwienią przygnębiona**

**czarna wstęga zawieszona.**

***Maria Markiewicz***